

مرگ عایشه در مدینه در سال 58 هجری قمری

مرگ عایشه در مدینه در سال 58 هجری قمری...

مرگ عایشه در مدینه در سال 58 هجری قمری

عایشه دختر ابوبکر بن ابی قحافه، سومین زنی بود که به همسری رسول خدا(ص) افتخار یافت. وی یک سال و به قول طبری دو سال و نیم پیش از هجرت به مدینه، از سوی پدرش ابوبکر به نامزدی پیامبر(ص) درآمد و کمتر از یک سال پس از هجرت آنان به مدینه منوره، در سن نه سالگی، همسر پیامبر(ص) شد و به خانه آن حضرت منتقل گردید. عایشه به مدت نه سال با پیامبر(ص) زندگی کرد و به هنگام رحلت آن حضرت، هیجده ساله بود. پس از پیامبر(ص) به مدت چهل و هفت و یا چهل و هشت سال زندگی کرد و سرانجام در 66 سالگی و در هفدهم رمضان سال 57 و یا 58 قمری در مدینه وفات یافت و ابوهریره، جانشین مروان بن حکم بر وی نماز گذارد و در بقیع به خاک سپرده شد.

گفتنی است وی به مانند حفصه بنت عمر، در ایام حیات رسول خدا(ص) با درخواست ها و انتظارات بی جا از پیامبر(ص) و فخرفروشی بر سایر همسران رسول خدا(ص)، رنجش خاطر آن حضرت را فراهم می کرد و حتی آن حضرت به خاطر رفتار نکوهیده آنان، به مدت یک ماه از آنان کناره گیری کرد و به صورت تنها در حجره ای به سر می برد. پس از رحلت پیامبر(ص) به خاطر برخورداری از امتیاز همسری رسول خدا(ص) و دختر خلیفه وقت بودن، به موقعیت های اقتصادی و اجتماعی دست یازید.

وی مخالف سرسخت عثمان بن عفان (سومین خلیفه مسلمین) بود و مردم را بر ضد وی می شورانید. ولیکن پس از قتل عثمان به دست انقلابیون و انتخاب حضرت علی(ع) به خلافت اسلامی، با آن حضرت نیز از در ناسازگاری وارد شد و به بهانه خون خواهی عثمان، جنگ بزرگ جمل را به راه انداخت و در این راه از اصحاب معروف رسول خدا(ص) مانند طلحه و زبیر بهره جست و ده ها هزار تن از مسلمانان [اعم از موافقان و مخالفان خویش را] به کشتن داد و سرانجام با شکست فزاینده مواجه و با سرافکنندگی به مدینه برگشت.

عایشه، هم سن و سال حضرت فاطمه زهرا(س) دختر رسول خدا(ص) بود و چون عشق و علاقه زیاد رسول خدا(ص) به دخترش و دامادش علی(ع) و فرزندان ایشان حسن(ع) و حسین(ع) را می دید، در باطن ناراحت و عصبانی می شد و چون خود دارای هیچ فرزندی نشده بود، وجود فرزندان فاطمه زهرا(س) برایش بسیار دشوار بود. برای جبران این کمبود روحی، خواهرزاده اش عبدالله بن زبیر را به نزد خویش آورد و او را از خردسالی نگهداری کرد و بدین جهت به "ام عبدالله" معروف شد. وی در عهد رسول خدا(ص) نیز گاهی ناراحتی های خویش را نسبت به امام علی(ع) و همسرش زهرا(س) آشکار می کرد. روایت شد که علی(ع) روزی بر پیامبر(ص) وارد گردید و در نزد آن حضرت، همسرش عایشه نیز نشسته بود و علی(ع) میان پیامبر(ص) و عایشه نشست. عایشه که از نشستن آن حضرت در آن جا ناراحت شده بود، به صورت اعتراض آمیز گفت: آیا غیر از نزدیکی من جایی برای نشستن ات نبود؟

پیش از آن که حضرت علی(ع) پاسخش را بدهد، پیامبر(ص) پاسخ محکمی به وی داد. آن حضرت، دست خود را بر دوش علی(ع) گذاشت و فرمود: ساکت باش [عایشه!] با اذیت کردن برادرم، مرا آزار مده. زیرا او امیر مؤمنان، سید مسلمانان و پیشوا و مهتر پیشتازان در روز قیامت است. او بر روی صراط می ایستد و دوستانش را وارد بهشت و دشمنانش را داخل جهنم می اندازد.

حضرت علی(ع) در جریان جنگ جمل، نامه ای برای عایشه نوشت و شخصیت وی را بدین گونه توصیف کرد: اما بعد فانك خرجت من بيتك عاصيه لله تعالى و لرسوله(ص)، تطلبين امرا كان عنك موضوعاً، ثم تزعمين انك تريدن الاصلاح بين الناس فخبّريني ما للّساء و قود العساكر؟ و زعمت انك طالبه بدم عثمان، و عثمان رجل من بني اميه و انت امراه من بني تميم بن مره، ولعمري ان الذي عرضك للبراء و حملك علي المعصيه لأعظم اليك ذنباً من قتله عثمان، و ما غضبت حتي اغضبت و لا هجت حتي هجّجت، فاتقي الله يا عایشه! و ارجعي الي منزلك و اسبلي عليك سترك. والسلام.